

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-88/23-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Č. o. d.o.o. za komunalne djelatnosti, V., zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva M. i p., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 6. srpnja 2023.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/22-01/1286, urbroj: 401-01/10-23-7 od 24. travnja 2023.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja, urbroj: 252/22 od 12. rujna 2022., u dijelu u kojem je odlučeno o dijelu točke 1. zahtjeva za pristup informacijama kojim se traži podatak o odluci o izdavanju dokumenata pod nazivom "financijski nalog" (točka 1. izreke), te je odobreno J. O. pravo na pristup Odluci o otpisu potraživanja za koja je utvrđena potpuna nemogućnost naplate od 19. ožujka 2021. (točka 2. izreke), odbijena žalba imenovane izjavljena protiv istog rješenja tužitelja u dijelu u kojem je odlučeno o dijelu točke 1. zahtjeva žaliteljice kojim traži dokument pod nazivom "financijski nalog" (točka 3. izreke), poništeno rješenje tužitelja u kojem je odlučeno o točkama 2. i 3. zahtjeva za pristup informacijama (točke 4. i 5. izreke), odobreno J. O. pravo na pristup preslikama dokumenata odnosno računa pobrojanih u točki 6. izreke rješenja, te točkom 7. izreke naloženo tužitelju da postupi sukladno točkama 2. i 6. izreke toga rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti istog.

2. Tužitelj je podnio tužbu protiv točaka 2., 6. i 7. izreke rješenja tuženika. Smatra da je točkom 2. izreke rješenja podnositeljici zahtjeva odobren uvid i u spisak potraživanja (otpisa) u prilogu odluke koji sadrže imena i prezimena svih osoba kojima je otpisan dug jer se radi o zaštićenim podacima. Ne nalazi spornim dostavljanje podnositeljici zahtjeva same odluke, koju je ista od tužitelja već i dobila, ali je sporan prilog te odluke, a izreka rješenja tuženika je u ovom dijelu nerazumljiva, pa smatra da

bi morao dostaviti i prilog uz odluku. U pogledu točke 6. izreke ističe da podnositeljica traži informaciju u koju svrhu je tužitelj utrošio sredstava koja su dodijeljena iz proračuna jedinice lokalne samouprave. Radi se i o računima koje je tužitelj izdao drugim osobama za obavljene usluge koji se izdaju naručiteljima usluga pa je nejasno imaju li navedeni dokumenti kakvu uopće vezu sa podnesenim zahtjevom kojim je tražen podatak u koju svrhu se troše sredstva ovog društva, a nije tražila podatak na koji način ovo društvo zarađuje prihode. Smatra da podnositeljica zahtjeva kao vijećnica Općinskog vijeća može zatražiti od Općine V. iste te dokumente pa je apsurdno da se u ovom predmetu daju na uvid dokumenti koje podnositeljica zapravo nije zatražila i koje može zatražiti na drugoj adresi, a informacije iz točke 6. o ukupnim troškovima su javno objavljene u proračunu Općine V. Predlaže da Sud poništi rješenje tuženika uz naknadu troškova upravnog spora.

3. U odgovoru na tužbu tuženik u odnosu na navode vezane za točku 2. izreke rješenja ukazuje na stranicu 3. rješenja gdje je napravljena jasna razlika između Odluke o otpisu potraživanja i financijskog naloga, dok je točkom 3. izreke rješenja u odnosu na financijski nalog odbijena žalba podnositeljice zahtjeva s obrazloženjem da se radi o imenima i prezimenima fizičkih osoba te da bi se omogućavanje pristupa navedenim podacima predstavljalo nepotrebno zadiranje u privatni život navedenih osoba. Niti jedan navod obrazloženja a ni izreke rješenja tuženika, pa tako niti točka 2. izreke, ne može se shvatiti kao obveza tužitelja da podnositeljici zahtjeva dostavi popis dužnika. U odnosu na točku 6. izreke rješenja tuženika poziva se na ranije rješenje od 7. srpnja 2022., u kojem je na str. 3. jasno konstatirano da točka 3. zahtjeva ne predstavlja nikakvu donaciju od strane Općine V., već da se radi o isplatama za izvršene usluge. Protiv tog rješenja tuženika tužitelj nije pokrenuo upravni spor pa je isto postalo pravomoćno. Tužitelj je u svom dopisu od 21. ožujka 2022., koji je upućen tuženiku jasno naveo da je predmet točke 3. zahtjeva za pristup informacijama, odnosno da točku 3. zahtjeva predstavljaju računi koje je tužitelj ispostavio Općini V. za pružene usluge. Tuženik je odlučivao o računima i to upravo na temelju očitovanja tužitelja da isti čine informacije koje su predmet postupka, pa nisu jasni navodi tužitelja o tome da je tuženik odlučivao o dokumentima koji nisu predmet zahtjeva za pristup informacijama. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

4. U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.), odgovor na tužbu tuženika je dostavljen tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je pobijanim točkama izreke rješenja odobrio podnositeljici zahtjeva pravo na pristup zatraženim informacijama, jer je za svoju odluku dao argumentirano obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

7. Naime, osnovano tuženik u odgovoru na tužbu ukazuje da pobijane izreke osporenog rješenja tuženika nisu kontradiktorne njegovom obrazloženju jer iz istog nedvojbeno jasno proizlazi da je tuženik podnositeljici zahtjeva odobrio pravo na pristup samo Odluci o otpisu potraživanja od 19. ožujka 2021., a točkom 3. izreke, koju tužitelj niti ne osporava, je odbijena njezina žalba koja se odnosi na dio prvostupanjskog rješenja kojim je odlučeno o dijelu zahtjeva kojim ista traži dokument pod nazivom "financijski nalog". Tuženik je jasno obrazložio da je uvidom u financijski nalog, koji mu je za potrebe žalbenog postupka dostavljen od strane tužitelja, utvrdio

da isti sadrže podatke o šiframa, imenima i prezimenima fizičkih osoba kojima je otpisan dug te se pozvao na odredbu članka 15. stavak 2. točka 4. i članka 16. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15.) te članak 4. i 6. Opće uredbe o zaštiti podataka i svoju dosadašnju praksu prema kojoj su imena i prezimena fizičkih osoba dužnika komunalne naknade zaštićeni osobni podaci bez obzira što je komunalna naknada prihod proračuna jedinice lokalne samouprave. Također je ukazao i na presudu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-329/21 od 11. ožujka 2022., kojim je potvrđeno takvo stajalište tuženika u kom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavak 2. točke 4. navedenog Zakona na pristup informacijama u odnosu na javni interes. Stoga neosnovano tužitelj smatra da iz točke 2. izreke rješenja tuženika proizlazi da uz navedenu odluku treba omogućiti podnositeljici zahtjeva i pristup odnosno uvid u financijske naloge koje sadrže zaštićene osobne podatke fizičkih osoba kojima je otpisan dug.

8. Nadalje, osnovano tuženik ukazuje da je već u pravomoćnom rješenju od 7. srpnja 2022., u izvršenju kojeg je doneseno prvostupanjsko rješenje od 12. rujna 2022., i kojim rješenjem je poništeno ranije rješenje prvostupanjskog tijela, u odnosu na točku 3. zahtjeva za pristup informacijama jasno proizlazi iz očitovanja tužitelja od 21. ožujka 2022., da se ne radi o donaciji od strane Općine V. već o isplatama za obavljene usluge (pri čemu su mu dostavljeni primjerci računa), te kako se radi o isplatama od strane Općine V. za izvršene usluge prvostupanjskog tijela odnosno o računima kao informacijama o raspolaganju javnim sredstvima te u smislu članka 16. stavak 3. navedenog Zakona, utvrdio da su upravo računi informacije u odnosu na tu točku zahtjeva. Ovakvo utvrđenje tuženika tužitelj nije osporio odnosno nije podnio tužbu protiv toga rješenja tuženika već je u nastavku postupka prvostupanjskim rješenjem odlučio o tom dijelu zahtjeva za pristup informacijama suprotno utvrđenjima iz ranijeg pravomoćnog rješenja tuženika. Stoga je osnovano pobijanom točkom 6. rješenja tuženik odobrio pravo na preslik navedenim dokumentima odnosno računima koji sadrže podatke o datumu računa, datumu dospelja, mjestu i vremenu izdavanja, opsegu i načinu plaćanja te nazivu i količini isporučene usluge i osnovano zaključio da se radi o informaciji o raspolaganju javnim sredstvima koje ne predstavljaju klasificirani podatak pa su u smislu odredbe članka 16. stavak 3. navedenog Zakona dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa.

9. Imajući u vidu sve navedeno, pravilno je tuženik u smislu odredbe članka 25. stavak 7. navedenog Zakona pobijanom točkom 7. izreke rješenja naložio tužitelju da podnositelju zahtjeva omogući pristup traženim informacijama iz točke 2. i 6. izreke toga rješenja.

10. Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge obrazložene u smislu članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.), to ovaj Sud nije našao osnove osporeno rješenje ocijeniti nezakonitim u odnosu na pobijane točke izreke istog. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačiju odluku ove stvari.

11. Na drugačiji zaključak ne upućuje ni tužbeni navod, u kojem tužitelj iznosi nove razloge na kojima, međutim, nije utemeljeno prvostupanjsko rješenje, a niti rješenje tuženika zbog čega ih ovaj Sud nije posebno razmatrao. Ovo tim više što je tužitelj

prvostupanjsko tijelo koje je u obvezi razloge za svoju odluku iznijeti u obrazloženju donesene odluke, a ne prvi puta tek u tužbi zbog čega niti takvi prigovori nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari, a na što ispravno ukazuje i tuženik u odgovoru na tužbu.

12. Sud nije našao osnovanim niti zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, koji osim što nisu niti specificirani, nisu osnovani jer tužitelj nije uspio sa tužbenim zahtjevom slijedom čega je sukladno članku 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima navedeni zahtjev odbijen kao neosnovan.

13. Imajući u vidu sve navedeno, trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 6. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 6. srpnja 2023.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.